

wouter

ik herinner me nog goed dat telefoontje
met het verwachte en blijde bericht
'hij is geboren nu, ons eerste zoontje
alles ging vlot, om negen uur zag hij het licht'

die woorden werden rustig uitgesproken
met hier en daar wat stilte tussenin
ik hoorde in je stem, lichtjes gebroken
de onmacht maar toch ook die éne zin

we zullen hem graag zien zoals hij is
het klonk oprecht, vermoeid maar vastberaden
doorheen de vele tranen en de droefenis
en naar de rest hadden wij toen het raden

een piepklein chromosoompje min of meer
dat lijkt verwaasloosbaar, net een of andere gril
maar voor elk kind en ouder telkens weer
maakt het toch wel een wereld van verschil

ik herinner me nog goed dat telefoontje
met het verwachte en blijde bericht
en stilaan deed dat heel bijzonder zoontje
je zoeken naar een haalbaar evenwicht

tussen teleurstelling en ook verwondering
tussen verslagenheid en blijdschap zonder meer
tussen verlangen naar afzondering
en openbaarheid, leefgroep of familiesfeer

tussen een glimlach en verborgen tranen
tussen aanvaarding en vergeefs verweer
tussen stil toelaten en streng vermanen
tussen vertedering en ongekend hartzeer

ik herinner me nog goed de inhoud en de toon
van dat volslagen onverwacht bericht
intussentijd brengt jullie oudste zoon
een schat van mogelijkheden aan het licht

want vele vragen voor de dag van morgen
kregen een antwoord en ook omgekeerd
je wilde hem veel leren, voor hem zorgen
maar wouter heeft ons zoveel meer geleerd

hij kan erg zorgzaam omgaan met de dingen
hij speelt graag voetbal en toneel en ook toerist
uitbundig kan hij dan supporteren en zingen
er is oprecht verdriet wanneer hij iemand mist

emoties die wij toedekken of straal negeren
daar windt hij absoluut geen doekjes om
tv-series bekijkt hij liefst ontelbaar keren
zoals de kampioenen en de fratsen van samson

ook aardrijkskunde en geschiedenis
kunnen hem boeien, dat zit in de genen
vraag hem bijvoorbeeld wat de hoofdstad is
van Oostenrijk en hij weet feilloos: Wenen

clouseau en harry potter en napoleon
het zijn vergane of moderne helden
die soms verdwenen met de noorderzon
of hem ook jarenlang trouw vergezelden

wie jarig is verrast hij via gsm
hij hangt nu zelf op zijn beurt aan de telefoon
heel de familie herkent dadelijk zijn stem
en weet: 't is wouter, jullie eerste zoon

wij zagen vanop afstand hoe het is gegaan
dankzij de liefde en de steun van ouders
die altijd voor hem klaar hebben gestaan
en hem nog samen dragen op hun schouders

we zullen hem graag zien zoals hij is
dat zinnetje spookt soms nog door mijn dromen
als helder lichtpunt in de duisternis
vooral omdat het echt is uitgekomen